

Congesta del coll de Sant Elies

Sant Pere de Vilamajor

Ubicació

Comarca:	Vallès Oriental
Lloc/Adreça:	Sant Elies
Emplaçament	A tocar del marge de llevant del camí antic de Sant Elies (actual sender del Pi Novell).
Alçada:	944 m

Coordenades:

Latitud:	41.73244
Longitud:	2.37848
UTM Est (X):	448312
UTM Nord (Y):	4620257

Classificació

Número de fitxa	08234-205
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Element arquitectònic
Estil / època:	Modern Contemporani Popular
Segle	XVII-XIX
Estat de conservació	Dolent
Notes de conservació:	Actualment, està molt desdibuixada i reomplerta de sediments.
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	08234A001000180000IS
Fitxes associades:	
Turó de Sant Elies	
Autoria de la fitxa	Virgínia Cepero González
Data de registre de la fitxa:	dc., 23/03/2016 - 01:00

Descripció

Congesta situada al coll de Sant Elies, a tocar del marge de llevant del camí antic de Sant Elies (actual sender del Pi Novell), a uns 944 m d'altitud.

Es tracta d'una excavació circular al pendent de la muntanya, força petita. Actualment es troba en molt mal estat de conservació i molt desdibuixada.

Observacions:

A l'inventari de López Cortijo (vegeu bibliografia) és el número 6. La seva localització ha estat facilitada per Josep Illa.

Història

Durant els segles XVII-XVIII es va produir la màxima activitat constructora de pous de neu i congestes, relacionat amb un període climàtic molt fred.

Les congestes són cavitats al terra, que aprofiten el relleu natural del terreny. Es troben als indrets més alts de les muntanyes, normalment a partir de 1.100 m d'altitud, a les carenes i en zones de gran pendent, en punts on s'acumulava neu de forma natural.

Les mides i formes de les congestes són variables, tot i que normalment són circulars i sempre més amples que fondes. El seu interior s'excavava directament a la roca natural i, a l'exterior, es construïa un petit mur de contenció atalussat.

La neu que es recollia i es compactava dins la congesta, es cobria amb branca i fulles seques, i es conservava fins a l'estiu.

Bibliografia

LÓPEZ CORTIJO, J. (1992) "Els pous de neu i de glaç del Montseny: Inventari per a una preservació". Monografies del Montseny, 7. Viladrau: Amics del Montseny, p. 61-97.

